

Fredstjenesten ikke betragtes som ganske ubetydelige, da Kriegeren bør vænnes til den Nøiagtighed i Vagttjenesten, der under visse Forhold og især i Krigstid bliver af saa stor Vigtighed, men da dog nogle Vagter og Poster ere af liden Betydning, bør der være Afgang til at kunne vælge milde Straffe. Med § 174 jfr. §§ 76, 86 og 126, sidste Punktum.

Til § 175.

For de mindre væsentlige Vagtforsøelser vil Straffen kunne indskrænkes til Fængsel i første Grad.

Til § 176.

Straffene svare i det Væsentlige til dem i § 99.

Til §§ 177 og 178.

For Drullenskab bør vises større Streng-
hed imod Officerer end imod de ringere Krigs-
mænd. Derfor er Straffen i § 178 ikke
saaledes begrændset for hine som for disse, og
der henvises til § 182, hvorefter en Officer
kan for Drivfældighed dømmes til Embeds
Fortabelse. For Drullenskab udenfor Tjenesten
kan neppe i Almindelighed sættes Straf,
med mindre den foranlediger Uorden eller For-
argelse, men en Undtagelse bør dog gjøres in-
den Stiksborde, da Folkene der hvert Dieblil
kunne kaldes til Tjeneste, jfr. Kr. Art. Br.
af 1752 § 616.

Til §§ 179—181.

For disse Disciplinarforsøelser vil Straf
i Almindelighed ikke blive paalagt ved Dom,
hvilket ogsaa gjælder om §§ 175 og 178,
men Straffebestemmelserne høre dog til Straffe-
loven.

Til § 182.

For et slet Forhold, hvorved en Officer
nedbryder sin Agtelse, maa han kunne dømmes
fra Embede.

Til § 183.

Jfr. Fred. 17de Octbr. 1731, Kr. Art.
Br. af 1756 § 400. Hvilke Militaire der

skulle have Tilladelse til at indgaae Egteskab,
kan ikke bestemmes i Straffeloven.

Til § 184.

Jfr. § 158.

11te Capitel.

Om Forbrydelser med Hensyn til Krigsmagtens Penge og Gods.

Til §§ 185—187.

De militaire Forhold opfordre til, at Kri-
gerne vise Forsigtighed i Omgang med Krigs-
magtens Ting. Derfor straffes de for enhver
enten forsætlig eller uagtsom Bestadigelse af
disse Ting, dog at Straf for uagtsom Skade
under formildende Omstændigheder antages at
kunne bortfalde, naar Skaden erstattes. Jov-
rigt ere Straffene saavidt muligt lempede efter
den almindelige Straffelovs §§ 280, 281,
284—286, 289, 294 og 296. At Straf
maa bortfalde, naar Udeleggelsen skeer i Med-
før af Reglerne for Krigsførelsen, følger af
sig selv.

Til § 188.

Bed Straffenes Bestemmelse er der vel,
for saavidt Forbrydelsen ikke er begaaet i Krigs-
tid, taget Hensyn til den almindelige Straffe-
lovs Capitel 29, men nogen enkelt § har dog
ikke kunnet følges.

Til §§ 189—191.

Det er fundet rigtigst at bestemme Straf-
fens ringeste Grad, men tværtimod at henvise til
den almindelige Straffelov. Med § 191
sidste Punktum jfr. § 188.

Til § 192.

Naar den nævnte skjærpende Omstændig-
hed er tilstede, maa der foreskrives en egen
Straf, og den er fastsat i Lighed med §§ 188
og 191.

Til § 193.

Paa Grund af den særegne Vigt, som